

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 251/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. decembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť T. V., L., zastúpeného Mgr. V. H., L., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 34/2004 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 181/2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. V. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2007 doručená sťažnosť T. V. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Okresného súdu Lučenec (ďalej len

„okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 34/2004 a rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 181/2006.

Sťažovateľ v odôvodnení svojej sťažnosti okrem iného uvádza:

„Sťažovateľ sa domáhal ochrany svojho porušeného práva podaním dovolania na Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Dovolanie sťažovateľa však bolo Najvyšším súdom SR odmietnuté z dôvodu jeho neprípustnosti.

Uznesenie o odmietnutí dovolania prevzal sťažovateľov advokát dňa 05. 06. 2007.

Sťažovateľ namieta, že súd, na ktorý sa sťažovateľ obrátil so svojou žalobou o súdnu ochranu nepostupoval pri rozhodovaní o jeho žalobe v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, a preto súdny proces, ktorý žalobca inicioval nebol zákonný a teda nebol spravodlivý, čím došlo k porušeniu jeho základného ľudského práva i ústavného práva.“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd na základe jeho sťažnosti rozhodol nálezom o porušení označených práv postupom a rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 8 C 34/2004 a rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 17 Co 181/2006 a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 000 Sk a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zmeškanie lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, t. j. ústavný súd každú sťažnosť, ktorá mu bola doručená po uplynutí tejto lehoty, odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Pretože napadnuté rozsudky okresného súdu a krajského súdu nadobudli právoplatnosť ešte pred tým, ako sa sťažovateľ obrátil neprípustným dovolaním na Najvyšší súd Slovenskej republiky, t. j. najneskôr 24. apríla 2007, bola predmetná sťažnosť podaná v čase (3. augusta 2007), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok v sťažnosti uvedených.

Podanie vopred neprípustného dovolania nemožno totiž z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti na ústavnom súde podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti na ústavnom súde možné prihliadať (I. ÚS 134/03, I. ÚS 17/01).

Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2007